

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

17 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Ababi Constantin XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 15.12.2017 – 28.05.2018 (prima instanță);
2. 11.05.2020 – 29.06.2020 (instanța de apel);
3. 25.09.2020 – 17.11.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul /sediul Central/ din 28 mai 2018, Ababi Constantin a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 250 unități convenționale, echivalent a 5 000 lei.

S-a încasat de la Ababi Constantin în folosul lui Hantea Ion suma în mărime de 10 000 lei - în contul recuperării prejudiciului moral și 1000 lei pentru asistența juridică.

S-a încasat de la Ababi Constantin cheltuielile de judecată în mărime de 57 lei.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Ababi Constantin la data de 15 octombrie 2016, aproximativ la orele 09:00, aflându-se pe str. I. Spirin, mun. Cahul, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea pieptului lui Hantea Ion, de la ce ultimul s-a dezechilibrat și a căzut jos, lovindu-se în cotul stâng, astfel fiindu-i cauzate din imprudență leziuni corporale sub formă de fractură așchiată intra articulară a cotului stâng, calificate medico-legal ca vătămare corporală medie cu dereglarea sănătății de lungă durată.

Astfel, acțiunile lui Ababi Constantin au fost încadrate în baza art. 157 Cod penal - „*Vătămarea medie a integrității corporale sau sănătății cauzate din imprudență*”.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Palencu Victoria în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi decizii, prin care a-l achita pe inculpat, invocând că, prima instanță a constatat greșit că Ababi Constantin a comis infracțiunea prevăzută de art. 157 Cod penal, deoarece probele administrate în cadrul cercetării judecătorești nu confirmă versiunea acuzării și constatările instanței de judecată, nu există nici o probă directă care ar confirma cele imputate lui Ababi Constantin, potrivit rechizitoriului.

A mai invocat că, declarațiile părții vătămate nu pot fi admise ca probe, deoarece a dat declarații diferite la urmărirea penală de cele în instanța de judecată, și anume, în instanța de judecată Hantea Ion a declarat că bănuiește că l-a bătut Ababi Constantin care l-ar fi „Zăcăzuit” un cumătru de a lui Ababi Constantin pe nume Boghean Steopa, (declarații contrare celor date la urmărirea penal), din cauza unor datorii față de Hantea Ion pentru lucrul prestat în Federația Rusă.

Partea vătămată Hantea Ion a declarat că în acea zi nu a servit băuturi alcoolice, iar martorii Florea și Stîngă Iosif au declarat că în acea zi Hantea Ion a băut băuturi alcoolice până a începe lucrul, la fel a indicat că nu corespund declarațiile părții vătămate în ceea ce privește leziunile corporale, declarând în ședința de judecată precum că Ababi Constantin i-ar fi aplicat multiple lovituri peste corp și ar fi avut vânătăi și pe piept și la spate din cauza că l-a bătut cu piciorul.

În acest sens, avocatul a făcut referire la expertiza medico-legală nr.413 D din 25 octombrie 2016, „mecanismul apariției vătămarilor corporale menționate prin multiple lovituri cu piciorul consideră puțin posibil”.

Declarațiile martorilor Hantea Parascovia, Hantea Doina, consideră că necesită a fi apreciate critic așa cum sunt rude cu partea vătămată, sunt persoane cointeresate și au declarat din cuvintele părții vătămate.

Partea apărării a mai menționat că, în ședința de judecată a fost audiată în calitate de martor Pîrlिकास Oxana care a comunicat că a fost martora unui conflict care a avut loc la un Bar – Cafenea din cartierul Spirin, mun. Cahul la data de 15 octombrie 2016, după orele 09.00, în care a fost implicat partea vătămată Hantea Ion și careva persoane necunoscute.

Cererea lui Hantea Ion din 15 octombrie 2016 nu corespunde cu informația medicului de gardă care a comunicat despre fracturarea la Hantea Ion a mâinii drepte și nu stângi, cum este indicat în plângere.

Referitor la procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15 octombrie 2016, a invocat că s-a efectuat cu încălcarea dreptului de a participa și inculpatul la această acțiune procesuală și cu abateri de la prevederile art. 124 Cod de procedură penală.

Ce ține de proba cu raportul de constatare medico-legală nr.820 din 15 octombrie 2016 și expertiza medico-legală nr.413 din 25 octombrie 2016, instanța de fond eronat a apreciat ca veridice declarațiile părții vătămate Hantea Ion, care a comunicat că inculpatul Ababi Constantin i-a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite regiuni ale corpului, deoarece aceste circumstanțe nu au fost confirmate

de către experții judiciari, ei au depistat la partea vătămată Hantea Ion doar o fractură așchiată intraarticulară a cotului stâng, iar alte leziuni nu au fost identificate, mecanismul apariției vătămarilor corporale menționate prin multiple lovituri cu piciorul consideră puțin posibil medicul legist.

Despre procesul-verbal de examinare a scurtei părții vătămate, relatează partea apărării că, după descrierea efectuată și anume a rupturii depistate pe scurta părții vătămate Hantea Ion, poate concluziona că, ceia ce a comunicat martorul Pîrlicas Oxana în ședința de judecată, că l-ar fi văzut pe Hantea Ion în dimineața zilei de 15 octombrie 2016 certându-se cu niște persoane în ogradă în fața unui bar, unde se târau și se întindeau, într-u totul confirmă aceste rupturi pe scurtă. În acest sens, a menționat că la dosar lipsesc probe care ar confirma învinuirea adusă lui Ababi Constantin, organul de urmărire penală s-a bazat exclusiv pe declarațiile părții vătămate, care sunt confuze și contradictorii.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 iunie 2020, s-a casat parțial sentința, în latura penală și civilă, pronunțată o hotărâre nouă prin care:

S-a încetat procesul penal în cauza privind învinuirea lui Ababii Constantin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, cu liberarea de răspundere penală pe temeiul că a expirat termenul de prescripție a răspunderii penale, prevăzute de art. 60 Cod penal.

S-a respins cererea de chemare în judecată în partea solicitării de a încasa din contul lui Sinigur Andrei în beneficiul lui Hantea Ion a cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică în mărime de 1 000 lei.

În rest, sentința s-a menținut.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, soluția instanței de fond privind condamnarea inculpatului Ababi Constantin este întemeiată, la adoptarea căreia s-a ținut cont în deplină măsură de prevederile alin. (1), art. 101 Cod de procedură penală, astfel încât probele au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a indicat că, ca și instanța de fond acordă credibilitate declarațiilor părții vătămate, deoarece sunt în concordanță cu celelalte probe administrate și motive de a fi apreciate ca nesincere nu sunt. Concomitent este menționat faptul că declarațiile inculpatului nu coroborează cu probele cercetate și sunt respinse de către instanță ca fiind nesincere.

Astfel, acțiunile lui Ababi Constantin la momentul pronunțării sentinței corect au fost încadrate juridic potrivit art. 157 Cod penal, conform indicilor calificativi: „Vătămarea medie a integrității corporale sau sănătății cauzate din imprudență”.

Cât privește solicitarea inculpatului Ababi Constantin de pronunțare a unei sentințe de achitare, instanța de apel a constatat că cerința nu este întemeiată, indicând că apărările inculpatului nu pot fi reținute de instanță, fiind contrazise în

mod flagrant de amplul material probator anterior prezentat, prima instanță a stabilit în mod întemeiat că acțiunile inculpatului Ababi Constantin urmau un caracter infracțional, cert a fost constatat intenția inculpatului de a maltrata partea vătămată.

Pe tot parcursul cercetării penale, Ababi Constantin a declarat că nu l-a bătut pe Hantea Ion, însă prima instanță inițial și instanța de apel ulterior au constatat că declarațiile sale sunt pur declarative, fără forță de a combate cele menționate de către partea vătămată Hantea Ion și martorii Hantea Parascovia, Hantea Doina.

Referitor la argumentul părții apărării că declarațiile părții vătămate nu pot fi admise ca probe, chipurile a dat declarații diferite la urmărirea penală de cele în instanța de judecată, și anume că, în instanța de judecată Hantea Ion a declarat că bănuiește că l-a bătut Ababi Constantin care l-ar fi „Zăcăzuit” un cumătru de a lui Ababi Constantin pe nume Boghean Steopa, (declarații contrare celor date la urmărirea penală), din cauza unor datorii față de Hantea Ion pentru lucrul prestat în Federația Rusă, instanța de apel, în acest sens, a reținut că declarațiile părții vătămate nu pot fi calificate contradictorii, or, Hantea Ion ca finalitate a declarațiilor făcute pe parcursul urmăririi penale, judecării cauzei în prima instanță și cea de apel a menționat cu certitudine ca a fost maltratat de către Ababi Constantin.

În ceea ce privește argumentul că partea vătămată Hantea Ion a declarat că în acea zi nu a servit băuturi alcoolice, iar martorii Florea și Stîngă Iosif au declarat că în acea zi Hantea Ion a băut băuturi alcoolice până a începe lucrul, instanța de apel a statuat că, nu rezultă că partea vătămată a dat declarații neveridice, or, potrivit materialelor din dosar starea de ebrietate a părții vătămate nu a fost confirmată printr-un act constatator.

Instanța de apel a reținut că, la caz, declarațiile părții vătămate cu privire la consumul băuturilor alcoolice nu pot influența soluția instanței privind condamnarea inculpatului Ababi Constantin, în condiția în care ansamblul de probe cercetate și enunțate mai sus, dovedesc în afara oricărui dubiu vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii, iar nerecunoașterea vinovăției, nu constituie temei pentru pronunțarea unei sentințe de achitare.

Referitor la faptul că, în procesul-verbal de consemnare a plângerii din 24 octombrie 2016 este indicat că i-a fost fracturată mâna dreaptă, instanța de apel a menționat că actul la care face trimitere avocatul, reprezintă act de sesizare a organului de urmărire penală și cu referire la art. 93 Cod de procedură penală, nu reprezintă probă care servește la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, astfel, eroarea materială evidentă din cuprinsul acestui act, ce se referă la mâna fracturată, nu poate influența soluția de condamnare a lui Ababi Constantin, or, potrivit art. 97, pct. (2) Cod de procedură penală, în procesul penal se constată existența, caracterul și gradul leziunilor corporale în cauzele penale – prin raportul expertizei judiciare medico-legale.

Prin urmare, potrivit concluziei raportului de expertiză medico-legală nr.413D din 25 octombrie 2016, „la Hantea Ion s-a constatat: fractură așchiată intraarticulară

cotului stâng...”, iar potrivit art. 325, alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Referitor la argumentul părții apărării că cercetarea la fața locului din 15 octombrie 2016 s-a efectuat cu încălcarea dreptului la participarea inculpatului la această acțiune procesuală și cu abateri de la prevederile art. 118 Cod de procedură penală, instanța de apel a indicat că îl consideră neîntemeiat, susținând că, art. 118 nu prevede desfășurarea acestei acțiuni procesuale cu participarea obligatorie a inculpatului.

Alegația părții apărării că, prima instanță eronat a apreciat ca fiind veridice declarațiile părții vătămate Hantea Ion, care a comunicat că inculpatul Ababi Constantin i-a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite regiuni ale corpului, invocând că aceste circumstanțe nu au fost confirmate de experții judiciari,.....mecanismul apariției vătămarilor corporale menționate prin multiple lovituri cu piciorul socoate puțin posibil”, instanța de apel a apreciat-o critic, or, potrivit declarațiilor părții vătămate Hantea Ion...,Ababi Constantin l-a lovit cu pumnul în regiunea pieptului, atunci de la lovitură și-a pierdut echilibrul și a căzut jos, după care a început să-l lovească cu picioarele peste tot corpul...”, prin urmare, declarațiile părții vătămate coroborează cu concluzia experților expusă în raportul de expertiză medico-legală nr. 413D din 25 octombrie 2016, potrivit căreia, „la Hantea Ion s-a constatat: fractură așchiată intraarticulară cotului stâng, este caracteristică căderii din poza statică... ”.

Referitor la argumentele inculpatului, în sensul că nu ar fi întrunită latura subiectivă a infracțiunii, nu este subiectul faptei, instanța de apel le-a apreciat ca nefondate din considerentele că respectivele afirmații nu coroborează cu probele analizate supra.

Colegiul judiciar a apreciat critic și alegațiile inculpatului Ababi Constantin privind nevinovăția sa, deoarece pe parcursul judecării cauzei nu au fost stabilite motive de a supune îndoielii declarațiile părții vătămate Hantea Ion și ale martorilor Hantea Parascovia, Hantea Doina, Munteanu Serghei, or, acestea în cumulul lor, dovedesc cu certitudine că inculpatul Ababi Constantin a comis infracțiunea imputată, iar faptul că acesta nu-și recunoaște vinovăția, nu constituie temei pentru pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În același timp, instanța de apel, examinând cauza și constatând vinovăția lui Ababi Constantin în infracțiunea imputată, a ținut cont de faptul că infracțiunea a fost săvârșită în anul 2016, infracțiunea prevăzută de art. 157 Cod penal, se referă la categoria infracțiunilor ușoare, așa cum, sancțiunea articolului respectiv prevede pedeapsa cu închisoare de până la 2 ani.

Potrivit art. 60 Cod penal, (1) Persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: a) 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave; (2) Prescripția curge din ziua săvârșirii

infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Astfel, instanța de apel a conchis că, dat fiind faptul că infracțiunea prevăzută de art. 157 Cod penal, a fost comisă în anul 2016, astfel din momentul comiterii până în prezent au trecut mai mult de 3 ani, iar inculpatul nu și-a dat acordul la încetarea procesului penal pe temei de nereabilitare a persoanei, pe motivul intervenirii termenului de prescripție, în baza art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel a reținut că Ababi Constantin recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 157 Cod penal, urmează a fi liberat de pedeapsă în temeiul expirării termenului de prescripție.

Referitor la acțiunea civilă formulată de către partea vătămată Hantea Ion privind încasarea de la Sinigur Andrei în beneficiul său a cheltuielilor de judecată în sumă de 1 000 lei, instanța de apel a considerat că prima instanță eronat a admis cererea în această parte, neverificând din contul cărei persoane solicită partea vătămată încasarea cheltuielilor judiciare, or, Sinigur Andrei nu este parte a procesului, nu are nici o calitate procesuală pe cauza respectivă.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea deciziei cu menținerea sentinței prin care Ababi Constantin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, cu eliberarea de pedeapsa penală, în temeiul expirării termenului de prescripție, invocând:

- instanța de apel greșit a ajuns la concluzia liberării de răspundere penală a inculpatului Ababi Constantin, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală și încetarea procesului penal, or, potrivit art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod penal, *sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei*, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 din Codul penal, *cu liberarea de pedeapsă în cazul* prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al *expirării termenului de prescripție*;

- inculpatul Ababi Constantin nu și-a expus în mod expres opțiunea privind încetarea urmăririi penale sau liberarea de răspundere penală în temeiul expirării termenului de prescripție, apărarea insistând asupra nevinovăției inculpatului, din aceste considerente instanța de apel nu putea dispune încetarea procesului penal;

- instanța de apel a admis greșit apelul, în speță urmând a fi menținută soluția primei instanțe de condamnare, cu liberarea inculpatului Ababi Constantin de pedeapsă penală, soluție ce corespunde prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, în rest dispozițiile sentinței urmând a fi menținute;

- motivarea soluției instanței de apel contrazice dispozitivul hotărârii, or, potrivit **descriptivului deciziei** instanței de apel se menționează că:

„Dat fiind faptul că infracțiunea prevăzută de art. 157 Cod penal a fost comisă în anul 2016, astfel din momentul comiterii până în prezent au trecut mai mult de 3

ani, iar inculpatul nu și-a dat acordul la încetarea procesului penal pe temei de nereabilitare a persoanei, pe motivul intervenirii termenului de prescripție, în baza art. 332, alin. (5) Cod de procedură penală, Colegiul judiciar retine că Ababi Constantin recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 157 Cod penal, **urmează a fi liberat de pedeapsă în temeiul expirării termenului de prescripție.**

Iar potrivit **dispozitivului deciziei** se menționează că:

„Se încetează procesul penal de învinuire a lui Ababi Constantin pe faptul infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, cu liberarea de răspundere penală pe temeiul expirării termenului prescripției răspunderii penale, prevăzute de art. 60 Cod penal.”.

5. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi – evazivi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit, lecturând textul recursului reține că, recurentul invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, pledează asupra casării deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței, dar cu eliberarea de pedeapsă penală, în temeiul expirării termenului de prescripție.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte și prin prisma opiniei

recurentului, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, Colegiul penal lărgit, reține că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, s-a confirmat în instanța de recurs, argumentând în acest context următoarele.

Colegiul penal lărgit notează că, din analiza materialelor cauzei, rezultă cert că atât prima instanță cât și instanța de apel corect au adoptat soluția de condamnare a lui Ababi Constantin, în baza art. 157 Cod penal - „*vătămarea medie a integrității corporale sau sănătății cauzate din imprudență*”, ce nici nu se contestă în recurs.

Colegiul penal lărgit constată că, se identifică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – *motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*, or, instanța de apel în partea descriptivă a deciziei a indicat:

*„Dat fiind faptul că infracțiunea prevăzută de art. 157 Cod penal a fost comisă în anul 2016, astfel din momentul comiterii până în prezent au trecut mai mult de 3 ani, iar inculpatul nu și-a dat acordul la încetarea procesului penal pe temei de nereabilitare a persoanei, pe motivul intervenirii termenului de prescripție, în baza art. 332, alin. (5) Cod de procedură penală, Colegiul judiciar retine că Ababi Constantin recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 157 Cod penal, **urmează a fi liberat de pedeapsă în temeiul expirării termenului de prescripție.***

Iar potrivit **dispozitivului deciziei** s-a indicat:

*„**Se încetează procesul penal de învinuire a lui Ababi Constantin pe faptul infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, cu liberarea de răspundere penală pe temeiul expirării termenului prescripției răspunderii penale, prevăzute de art. 60 Cod penal.**”*

În continuare, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel greșit a ajuns la concluzia liberării de răspundere penală a inculpatului, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală și încetarea procesului penal.

În acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că acceptă argumentele procurorului din recursul ordinar precum că:

„- instanța de apel greșit a ajuns la concluzia liberării de răspundere penală a inculpatului Ababi Constantin, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală și încetarea procesului penal, or, potrivit art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod penal, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție;

- inculpatul Ababi Constantin nu și-a expus în mod expres opțiunea privind încetarea urmăririi penale sau liberarea de răspundere penală în temeiul expirării termenului de prescripție, apărarea insistând asupra nevinovăției inculpatului, din

aceste considerente instanța de apel nu putea dispune încetarea procesului penal”.

În acest sens, deși instanța de apel a adoptat soluția menționată, aceasta nu a respectat pe deplin și prevederile art. 394 alin. (4) Cod de procedură penală, care stipulează ce trebuie să cuprindă o sentință de încetare a procesului penal, totodată a comis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, anume că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel și a sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei hotărâri noi în această parte, confirmându-se temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*.

6. În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3), 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a), c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 iunie 2020 și parțial sentința Judecătoriei Cahul /sediul Central/ din 28 mai 2018 în partea stabilirii pedepsei, în cauza penală privindu-l pe **Ababi Constantin XXXXX**, rejudecă cauza în această parte, pronunțând următoarea hotărâre:

Ababi Constantin XXXXX se consideră condamnat în baza art. 157 Cod penal, cu liberarea de pedeapsă penală în temeiul expirării termenului de prescripție prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

În rest se menține decizia atacată.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **17 decembrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorilor Cobzac Elena și Toma Nadeja

Conform art. 339 alin. (7), 340 alin. (3) Cod de procedură penală, în cauza penală privindu-l pe **Ababi Constantin XXXXX**

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2020, a fost admis recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, fiind casată parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 iunie 2020 și parțial sentința Judecătorei Cahul /sediul Central/ din 28 mai 2018 în partea stabilirii pedepsei, în cauza penală privindu-l pe Ababi Constantin XXXXX, rejudecată cauza în această parte și pronunțată următoarea hotărâre: Ababi Constantin XXXXX se consideră condamnat în baza art. 157 Cod penal, cu liberarea de pedeapsă penală în temeiul expirării termenului de prescripție prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprimăm dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece considerăm că recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, urma a fi admis, cu casarea deciziei și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

3. Atestăm faptul, în prezenta speță, că conform rechizitoriului inculpatul a fost învinuit de către organul de urmărire penală pentru faptul că, *Ababi Constantin la data de 15 octombrie 2016, aproximativ la orele 09:00, aflându-se pe str. I. Spirin, mun. Cahul, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea pieptului lui Hantea Ion, de la ce ultimul s-a dezechilibrat și a căzut jos, lovindu-se în cotul stâng, astfel fiindu-i cauzate din imprudență leziuni corporale sub formă de fractură așchiată intra articulară a cotului stâng, calificate medico-legal ca vătămare corporală medie cu dereglarea sănătății de lungă durată, fiind învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal - „vătămarea medie a integrității corporale sau sănătății cauzate din imprudență”.*

4. Prin sentința Judecătorei Cahul /sediul Central/ din 28 mai 2018, Ababi Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 157 Cod penal, la amendă în mărime de 250 unități convenționale, echivalent a 5 000 lei, iar prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 iunie 2020, s-a casat parțial sentința, în latura penală și civilă, pronunțată o hotărâre nouă prin care s-a încetat procesul penal în cauza privind învinuirea lui Ababii Constantin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, cu liberarea de răspundere penală pe temeiul că a expirat termenul de prescripție a răspunderii penale, prevăzute de art. 60 Cod penal.

5. Analizând textul deciziei recurate (f.d. 24-38 v. II), în coraport cu motivele invocate de procuror, atestăm că decizia instanței de apel în cauza dată, este

afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând criticile expuse în recursul declarat, în raport cu actele cauzei, constatăm, că acestea sânt întemeiate, deoarece instanța de apel nu a analizat aspectele învinuirii înaintate lui Ababi C. prin rechizitoriu, nu a evaluat toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și nu a constatat existența sau lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, astfel în instanțele de fond au fost examinate următoarele probe și anume:

- declarațiile părții vătămate Hantea I., care a invocat că Ababi C. l-a lovit cu pumnul peste piept și el a căzut jos la 3-4 metri, apoi ultimul a început să-l lovească cu picioarele, fiind lovit pe toate părțile corpului, maltratarea a durat aproximativ 5 minute;

- declarațiile martorului Hantea P., Stîngă I. care au indicat că, Hantea I. i-a spus că Ababi C. l-a lovit cu pumnul peste piept și cu picioarele;

- raportul de constatare medico-legală nr. 820 din 15 octombrie 2016, potrivit căruia la Hantea I., s-a constatat fractura așchiată intraarticulară cotului stâng, produsă la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, cât și la cădere cu aterizarea în cot pe carev obiect, posibil în timpul relatat, se califică ca vătămare corporală medie.

Astfel, constatăm faptul că, instanța de apel nu s-a expus asupra acestor probe prezentate în ședința de judecată a instanței de apel, astfel încălcând prevederile art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În continuare, reținem că, judecând apelul, instanța de apel a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 157 alin. (1) Cod penal, „*vătămarea medie a integrității corporale sau sănătății cauzate din imprudență*”, însă în decizie, la descrierea faptei constatate, stabilește circumstanțe ce atestă faptul acționării inculpatului cu intenție, prin aplicarea loviturii f.d. 25 v. II: „*Ababi Constantin la data de 15 octombrie 2016, aproximativ la orele 09:00, aflându-se pe str. I. Spirin, mun. Cahul, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea pieptului lui Hantea Ion, astfel reținând elemente ce se încadrează în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, or infracțiunea specificată la alin. (1) art. 152 Cod penal, se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă.*

Totodată și la pct. 20 în decizie, instanța de apel face concluzii contradictorii, indicând că „*Alegația părții apărării că, prima instanță eronat a apreciat ca fiind veridice declarațiile părții vătămate Hantea Ion, care a comunicat că inculpatul Ababi Constantin i-a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite regiuni ale corpului, invocând că aceste circumstanțe nu au fost confirmate de experții judiciari,.....mecanismul apariției*

vătămarilor corporale menționate prin multiple lovituri cu piciorul socoate puțin posibil”, instanța de apel a apreciat-o critic, or, potrivit declarațiilor părții vătămate Hantea Ion... „Ababi Constantin l-a lovit cu pumnul în regiunea pieptului, atunci de la lovitură și-a pierdut echilibrul și a căzut jos, după care a început să-l lovească cu picioarele peste tot corpul...”, prin urmare, declarațiile părții vătămate coroborează cu concluzia experților expusă în raportul de expertiză medico-legală nr. 413D din 25 octombrie 2016, potrivit căreia, „la Hantea Ion s-a constatat: fractură așchiată intraarticulară cotului stâng, este caracteristică căderii din poza statică...”, în final calificând acțiunile inculpatului în baza art. 157 alin. (1) Cod penal, fără a ține cont de delimitarea legală a prevederilor art. 152 de art. 157 Cod penal.

Totodată, reținem că, potrivit alin. (2) art. 326 Cod de procedură penală, dacă în cadrul judecării cauzei, se constată că inculpatul a săvârșit o altă infracțiune sau că au apărut circumstanțe noi care vor influența la încadrarea juridică a învinuirii aduse lui, sau că infracțiunea incriminată a fost comisă în coparticipare cu altă persoană care a fost scoasă neîntemeiat sau ilegal de sub urmărire penală, instanța, la cererea procurorului, amână examinarea cauzei pe un termen de până la o lună și o restituie procurorului pentru efectuarea urmăririi penale privind această infracțiune sau pentru reluarea urmăririi penale, în modul stabilit la art. 287, pentru formularea unei învinuiri noi și înaintarea acesteia inculpatului, cu participarea apărătorului.

De asemenea, din lucrările dosarului, stabilim faptul că, în prezenta speță, la judecarea cauzei în instanțele de fond, procurorul nu a modificat prin ordonanță învinuirea inculpatului și nici nu a solicitat de a fi restituită cauza penală pentru a fi reluată urmărirea penală și formulată o nouă învinuire, iar instanța de apel a constatat și a încadrat fapta inculpatului, conform rechizitoriului, în baza art. 157 alin. (1) Cod penal, care însă conține circumstanțe ce se încadrează în baza art. 152 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, considerăm că instanța de apel nu a constatat existența sau lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, totodată ținând cont de prevederile alin. (1) art. 325 Cod de procedură penală, nu a constatat încălcările admise de procuror privind înaintarea învinuirii conform rechizitoriului, iar în caz de necesitate, cu adoptarea unei încheieri interlocutorii.

Astfel considerăm că, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate, cu constatări contradictorii.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat de către procuror, cu casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda